

نقش صداقت در روابط اجتماعی بر اساس آموزه های اسلامی

فرشته بهرامپوری^۱

چکیده:

در این پژوهش، نقش صداقت در روابط انسانی با تأکید بر آموزه های اسلامی مورد بررسی قرار گرفت. ضرورت پرداختن به این موضوع، از یک سو در گسترش بحران های اخلاقی و کاهش اعتماد اجتماعی در جوامع معاصر، و از سوی دیگر در تأکید متون دینی بر ارزش راستگویی و شفافیت در روابط انسانی نهفته بود. پژوهش با روش توصیفی تحلیلی و بر پایه منابع کتابخانه ای، شامل قرآن کریم، روایات اهل بیت (ع)، آثار مفسران و مقالات علمی انجام گرفت. در ابتدا، مفهوم صداقت و جایگاه آن در اخلاق اسلامی تبیین گردید. سپس ابعاد مختلف صداقت در تعاملات اجتماعی، فضای رسانه ای، تربیت فرزندان، و روابط خانوادگی تحلیل شد.

یافته ها نشان داد که صداقت، بنیان پایداری روابط اجتماعی و خانوادگی ست و نقش مؤثری در جلب اعتماد عمومی، تربیت صحیح فرزندان، و سلامت فضای ارتباطی دارد. همچنین، پیامدهای منفی دروغ در سطوح فردی و اجتماعی و راهکارهای قرآنی و روایی برای ترویج صداقت تبیین گردید. پژوهش حاضر بر اهمیت بازگشت به الگوهای اصیل اسلامی در مواجهه با چالش های اخلاقی عصر حاضر تأکید دارد.

کلیدواژه ها: صداقت، روابط اجتماعی، اسلامی، راستگویی، صدق

^۱ طلبه سطح دو مدرسه علمیه فاطمه الزهرا (سلام الله علیها)

مقدمه:

صداقت یکی از ارزش‌های والای اخلاقی است که در تحکیم روابط اجتماعی نقش بسزایی دارد. در جوامع امروزی، با پیچیدگی‌های روزافزون روابط انسانی، اهمیت صداقت در ایجاد اعتماد متقابل و انسجام اجتماعی بیش از پیش نمایان شده است. آموزه‌های اسلامی نیز تأکید ویژه‌ای بر صداقت به عنوان پایه‌ای برای روابط سالم اجتماعی دارند. با این حال، بررسی دقیق‌تر این مفهوم و تأثیر آن بر روابط اجتماعی از منظر اسلامی، می‌تواند به درک عمیق‌تری از کارکردهای آن در جامعه منجر شود.

در زمینه نقش صداقت در روابط اجتماعی بر اساس آموزه‌های اسلامی، پژوهش‌های متعددی صورت گرفته است:

۱. کتاب "نقش صداقت در تحکیم روابط اجتماعی" تألیف سمیه رضایی کهخاڑاله این کتاب به بررسی تأثیر صداقت در استحکام روابط اجتماعی از منظر آیات و روایات اسلامی پرداخته و عوامل مؤثر بر تقویت صداقت در جامعه را تحلیل کرده است.

۲. مقاله "پیش‌بینی صداقت در روابط زناشویی براساس کفایت اجتماعی و سلامت معنوی با نقش واسطه‌ای امید در دانشجویان متأهل" توسط الهام الیاسی و اصغر جعفری این پژوهش به بررسی تأثیر کفایت اجتماعی و سلامت معنوی بر صداقت در روابط زناشویی پرداخته و نقش واسطه‌ای امید را در این زمینه مورد مطالعه قرار داده است.

۳. مقاله "مبانی اعتماد اجتماعی در متون دینی" نوشته فاطمه وجدانی و مرضیه محاسن این مقاله به تحلیل مبانی شناختی و عاطفی اعتماد اجتماعی از دیدگاه متون دینی پرداخته و نقش خوش‌بینی واقع‌بینانه و برادری ایمانی را در تقویت اعتماد اجتماعی بررسی کرده است.

۴. کتاب "پایه‌های روابط اجتماعی از دیدگاه اسلام" تألیف محمدتقی ناطقی این کتاب به بررسی اصول و مبانی روابط اجتماعی در اسلام پرداخته و نقش ارزش‌هایی مانند صداقت را در تحکیم این روابط مورد مطالعه قرار داده است.

تمایز این پژوهش با تحقیقات پیشین در آن است که با رویکردی میان‌رشته‌ای، به بررسی هم‌زمان مبانی نظری و کاربردی صداقت در روابط اجتماعی پرداخته و تلاش می‌کند پیوندی مؤثر بین مفاهیم دینی و نیازهای اجتماعی معاصر برقرار کند.

هدف این تحقیق، بررسی نقش صداقت در روابط اجتماعی بر اساس آموزه‌های اسلامی است؛ به این معنا که صداقت چگونه در شکل‌گیری، تداوم و کیفیت روابط اجتماعی در جامعه اسلامی تأثیرگذار است.

مفهوم شناسی:

۱. صداقت

«صدق» در لغت به معنای راستی، درستی و مطابقت گفتار با واقعیت آمده است. راغب اصفهانی در مفردات الفاظ قرآن می نویسد: «الصدق مطابقة الخبر للواقع» یعنی صدق، مطابقت خبر با واقع است.^۱ در لسان العرب نیز آمده است: «الصدق نقيض الكذب»؛ صدق ضد دروغ است.^۲

از نظر اصطلاحی و در اخلاق اسلامی، صداقت یکی از فضایل اساسی است که در سه سطح «راست گویی»، «راست کرداری» و «راست باوری» تعریف می شود. علامه طباطبایی در المیزان، صدق را امری درونی می داند که در گفتار و کردار انسان متجلی می شود.^۳

آیات متعددی بر اهمیت صداقت تأکید دارند. از جمله:

«إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا... أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ»^۴ (منحصراً مؤمنان واقعی آن کسانی که به خدا و رسول او ایمان آوردند و بعداً هیچ گاه شک و ریبی به دل راه ندادند و در راه خدا به مال و جانشان جهاد کردند. اینان به حقیقت راستگو هستند.)

در روایات نیز، امام صادق (ع) می فرماید: «به زیاد نماز خواندن و روزه گرفتن آنها نگاه نکنید، زیرا بدان عادت کرده اند، و اگر آن را ترک کنند هراسناک شوند، بلکه به راستگویی و امانتداری آنها بنگرید.»^۵

۲. روابط اجتماعی

"رابطه" در لغت به معنای پیوند و اتصال است.^۶ "اجتماع" نیز به معنای گردآمدن و با هم بودن گروهی از افراد است.^۷

^۱ راغب اصفهانی، المفردات فی غریب القرآن، ص ۲۷۰

^۲ ابن منظور، لسان العرب، ج ۱۰، ص ۱۸۷

^۳ طباطبایی، المیزان، ج ۱۹، ص ۲۴۲

^۴ حجرات: ۱۵

^۵ طبرسی، مشکاه الانوار فی غرر الاخبار، ج ۱، ص ۱۶۵

^۶ دهخدا، لغتنامه دهخدا، ج ۸، ص ۴۷۱

^۷ دهخدا، لغتنامه دهخدا، ج ۲، ص ۱۰۴۹

در اصطلاح، روابط اجتماعی به مجموعه تعاملات میان افراد یا گروه‌ها در یک بستر اجتماعی اطلاق می‌شود که می‌تواند اشکال مختلفی مانند روابط خانوادگی، اقتصادی، دینی و فرهنگی داشته باشد. در جامعه‌شناسی اسلامی، روابط اجتماعی تحت تأثیر باورهای دینی و اخلاقی شکل می‌گیرند.^۱

۳. نقش

در اصطلاح علوم اجتماعی، "نقش" به معنای مجموعه انتظاراتی است که از یک پدیده، نهاد یا فرد در موقعیتی خاص وجود دارد. بنابراین، نقش صداقت به تأثیر و کارکرد آن در ساختار و کیفیت روابط اجتماعی اشاره دارد.^۲

۴. آموزه‌های اسلامی

مقصود از «آموزه‌های اسلامی» در این پژوهش، مفاهیم، احکام و توصیه‌های برگرفته از منابع اصیل اسلام یعنی قرآن کریم، سنت پیامبر اکرم (ص)، روایات اهل بیت (ع)، و نیز آراء علمای بزرگ اسلامی است. این آموزه‌ها، هم در عرصه فردی و هم در عرصه اجتماعی، به تنظیم رفتارهای انسانی می‌پردازند.^۳

^۱ مطهری، جامعه و تاریخ، ص ۸۱

^۲ بشیریه، آموزش دانش سیاسی، ص ۳۵

^۳ سبجانی، آموزه‌های اسلامی در قرآن، ص ۲۱

نقش صداقت در روابط اجتماعی بر اساس آموزه‌های اسلامی

۱. نقش صداقت در ایجاد اعتماد اجتماعی

صداقت به عنوان یکی از مهم‌ترین فضائل اخلاقی، زیرساخت شکل‌گیری اعتماد اجتماعی به شمار می‌رود؛ چرا که اعتماد میان انسان‌ها بدون وجود صدق و راستی در گفتار و رفتار، امکان‌پذیر نیست.^۱ در آموزه‌های اسلامی، صداقت نه تنها فضیلتی فردی بلکه اساس روابط سالم اجتماعی دانسته شده است.

خداوند متعال در قرآن می‌فرماید:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ»^۲

(ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از خدا پروا کنید و با راست‌گویان باشید).

این آیه، صداقت را ملاک تشخیص اهل ایمان و راهی برای تقرب به خدا معرفی می‌کند.^۳

همچنین امام صادق (ع) می‌فرماید:

«لَا تَنْظُرُوا إِلَى طُولِ رُكُوعِ الرَّجُلِ وَ سُجُودِهِ، فَإِنَّ ذَلِكَ شَيْءٌ قَدْ اِعْتَادَهُ، فَلَوْ تَرَكَهُ اسْتَوْحَشَ، وَلَكِنْ اَنْظُرُوا إِلَى صِدْقِ حَدِيثِهِ وَ اَدَاءِ اَمَانَتِهِ»^۴

(به رکوع و سجود طولانی افراد نگاه نکنید؛ چرا که ممکن است عادت شده باشد و اگر ترک کند، دلتنگ شود. بلکه به راست‌گویی و امانت‌داری او بنگرید)

این روایت نشان می‌دهد که ملاک اصلی دیانت و ایمان، صدق در گفتار و وفای به عهد است؛ دو امری که پایه‌گذار اعتماد اجتماعی‌اند.^۵

۱.۱. اعتماد به عنوان رکن اساسی تعاملات اجتماعی

اعتماد، زیربنای تعاملات پایدار در جامعه است و به‌نوعی ستون خیمه ارتباطات انسانی به شمار می‌رود. هر جا اعتماد میان افراد تضعیف شود، روابط دچار گسست، سوءظن و بی‌ثباتی می‌شود. از منظر آموزه‌های اسلامی،

^۱ مصباح یزدی، اخلاق در قرآن، ج ۱، ص ۳۱۱

^۲ توبه: ۱۱

^۳ طباطبایی، المیزان، ج ۹، ص ۳۲۶

^۴ کلینی، کافی، ج ۲، ص ۱۰۴

^۵ فیض کاشانی، المحجبه البیضاء، ج ۲، ص ۵۰۷

امام صادق (ع) می‌فرماید: «كُونُوا دُعَاةَ لِلنَّاسِ بِغَيْرِ اَلْسِنَتِكُمْ» (مردم را با غیر زبان (یعنی با عمل و رفتار) به دین دعوت کنید)^۱

یعنی افراد از جمله فرزندان با دیدن صداقت عملی والدین، خود به راستگویی متمایل می‌شوند.

۴. نقش صداقت در فضای اجتماعی و رسانه‌ای عصر حاضر

در دنیای امروز، رسانه‌ها و به‌ویژه شبکه‌های اجتماعی، بستری گسترده برای انتقال اطلاعات و شکل‌گیری افکار عمومی فراهم کرده‌اند. اما گسترش اطلاعات کاذب، شایعات و تحریف واقعیت‌ها، از جمله پیامدهای فقدان صداقت در این فضا است. این مسئله منجر به بحران اعتماد اجتماعی، رواج بدبینی، افزایش تنش‌های روانی و اختلال در تصمیم‌گیری‌های فردی و جمعی می‌شود.^۲

قرآن کریم می‌فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ»^۳ (ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اگر فاسقی خبری برای شما آورد، بررسی کنید، مبدا ندانسته به گروهی آسیب برسانید و از کرده خود پشیمان شوید) این آیه مستقیماً بر لزوم راستی‌آزمایی اخبار و اطلاعات تأکید دارد که در فضای رسانه‌ای امروز، بسیار حیاتی است. بی‌توجهی به این اصل قرآنی، به گسترش شایعات و دروغ‌پراکنی می‌انجامد.^۴

مطالعات نشان داده‌اند که انتشار اخبار جعلی در رسانه‌ها می‌تواند باعث ایجاد بی‌اعتمادی در جامعه و گسترش شایعات شود. همچنین دروغ و اطلاعات نادرست در رسانه‌ها می‌تواند موجب تضعیف روابط اجتماعی و اخلاق عمومی شده و عدم رعایت صداقت در رسانه‌ها می‌تواند به بحران‌های اجتماعی منجر شود.^۵

حضرت علی (علیه السلام) نیز می‌فرماید: «مَا كَذَبَ عَاقِلٌ وَلَا زَنَىٰ مُؤْمِنٌ» (هیچ عاقلی دروغ نمی‌گوید؛ و هیچ مؤمنی زنا نمی‌کند).^۶

^۱ کلینی، کافی، ج ۲، ص ۷۷

^۲ غفاری، چالش‌های تربیت در عصر رسانه‌ها، ص ۸۷

^۳ حجرات: ۶

^۴ غفاری، چالش‌های تربیت در عصر رسانه‌ها، ص ۸۸

^۵ مهدی پور، محمود، نقش صداقت رسانه‌ای در تحکیم انسجام اسلامی، ص ۱۴

^۶ مجلسی، بحارالانوار، ج ۶۶، ص ۳۱۳

۵. راهکارهای اسلامی برای حفظ صداقت در ارتباطات اجتماعی نوین

اسلام تأکید فراوانی بر صداقت در گفتار و رفتار دارد و راهکارهایی برای حفظ این اصل در ارتباطات اجتماعی ارائه کرده است. بر اساس آموزه‌های اسلامی، سه راهکار کلیدی برای حفظ صداقت در رسانه‌ها و ارتباطات اجتماعی وجود دارد:

الف) ترویج فرهنگ راستگویی و مسئولیت‌پذیری: رسانه‌ها باید بر اساس اصول اخلاقی اسلامی، انتشار اخبار صحیح و مستند را در اولویت قرار دهند.^۱

ب) نظارت بر محتوای رسانه‌ای و مقابله با اخبار جعلی: خداوند در قرآن کریم می‌فرماید: «وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ» (و نگویید چیزی را که زبانتان به دروغ وصف می‌کند: این حلال است و آن حرام، تا بر خدا افترا ببندید)^۲ این آیه به‌وضوح هشدار می‌دهد که نباید به‌طور نادرست و بدون دلیل معتبر، احکام الهی را تغییر داد یا نسبت‌های دروغین به خداوند بست. این مفهوم در زمینه رسانه‌های امروزی نیز قابل تأمل است، چراکه انتشار اخبار جعلی و تحریف اطلاعات می‌تواند به گمراهی جامعه، کاهش اعتماد عمومی و ایجاد تنش‌های اجتماعی منجر شود. آموزه‌های اسلامی تأکید دارند که نظارت بر صحت اخبار و مقابله با اطلاعات نادرست وظیفه‌ای اخلاقی است که برعهده افراد و مسئولان رسانه‌ای گذاشته شده است.^۳

ج) آموزش اخلاق رسانه‌ای بر اساس آموزه‌های اسلامی: رسانه‌ها باید اصول اخلاقی اسلامی را در سیاست‌های خبری خود لحاظ کنند تا از انتشار اطلاعات نادرست جلوگیری شود.^۴ (حاجی اسماعیلی، محمد، معیارهای اخلاق اسلامی در خبرنگاری، قم: معرفت اخلاقی، چاپ دوم، ۱۳۹۳).

^۱ گلشنی، نقش رسانه در توسعه سیاسی و اجتماعی، ص ۳۷

^۲ احزاب: ۳۳

^۳ رئیسی و انانی، نظریه استفاده و رضامندی در رسانه، ص ۲۳

^۴ حاجی اسماعیلی، معیارهای اخلاق اسلامی در خبرنگاری، ص ۵۲

نتیجه‌گیری:

تحقیق حاضر با عنوان «نقش صداقت در روابط انسانی با تأکید بر آموزه‌های اسلامی» با هدف بررسی جایگاه و تأثیر راستگویی و صداقت در روابط اجتماعی و خانوادگی انجام شد. اهمیت این موضوع از آن جا ناشی می‌شود که در دنیای امروز، با رشد فضای مجازی، شبکه‌های اجتماعی، و پیچیدگی‌های ارتباطی، میزان اعتماد میان افراد به‌طور چشم‌گیری کاهش یافته و رفتارهای غیراخلاقی مانند دروغ‌گویی، پنهان‌کاری، و فریب، تهدیدی جدی برای سلامت روابط انسانی شده‌اند.

فرضیه تحقیق بر این مبنا استوار بود که آموزه‌های اسلامی، به‌ویژه تعالیم قرآن کریم و روایات معصومان (ع)، صداقت را نه تنها به‌عنوان یک فضیلت فردی، بلکه به‌عنوان عنصر کلیدی در ساختار روابط اجتماعی سالم و پایدار معرفی می‌کنند.

نتایج تحقیق نشان داد که صداقت در اسلام، رکن مهمی برای جلب اعتماد اجتماعی، تقویت پیوندهای خانوادگی، کاهش تعارضات، و تحقق عدالت است. همچنین روشن شد که آموزه‌های اسلامی ضمن هشدار نسبت به پیامدهای منفی دروغ، راهکارهای تربیتی و اخلاقی مشخصی برای ترویج راستگویی ارائه کرده‌اند. بر این اساس، بازگشت به آموزه‌های اصیل دینی می‌تواند پاسخی راه‌گشا برای بحران‌های اخلاقی و ارتباطی عصر حاضر باشد.

منابع:

***قرآن

***نهج البلاغه

۱. ابن حنبل، عبدالله، المسند، بیروت: دارصادر، چاپ دوم، ۱۴۰۳ ق.
۲. ابن منظور، محمد بن مکرم، لسان العرب، بیروت: دار صادر، ۱۴۱۴ ه.ق
۳. اکبرزاده، حسن، "کارکرد اخلاق اسلامی در مدیریت تعارض اجتماعی"، فصلنامه پژوهش‌های اخلاقی، سال هشتم، شماره ۲۷، تابستان ۱۳۹۵، ص ۹۰-۱۰۲.
۴. بخاری، محمد بن اسماعیل، الجامع الصحيح (صحيح بخارى)، بیروت: دار ابن کثیر، ۱۴۱۴ ق.
۵. بشیریه، حسین، آموزش دانش سیاسی، تهران: نشر نی، ۱۳۸۴ ه.ش
۶. بیگم کرابی، فاطمه، "بررسی صداقت گفتاری و نقش آن در تکامل اخلاق اسلامی از منظر قرآن و حدیث"، نشریه تحقیقات کاربردی در حوزه قرآن و حدیث، شماره ۳، ۱۴۰۱ ه.ش
۷. پاک‌نژاد، عبدالله، اولین دانشگاه و آخرین پیامبر، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، چاپ شانزدهم، ۱۳۹۴.
۸. جعفری، اصغر؛ الیاسی، الهام، "پیش‌بینی صداقت در روابط زناشویی براساس کفایت اجتماعی و سلامت معنوی با نقش واسطه‌ای امید در دانشجویان متأهل"، پژوهش‌نامه روانشناسی مثبت، شماره ۴، ۱۴۰۰ ه.ش
۹. جوادی آملی، عبدالله، اخلاق در قرآن، قم: اسراء، چاپ چهارم، ۱۳۸۷.
۱۰. حاجی اسماعیلی، محمد، معیارهای اخلاق اسلامی در خبرنگاری، قم: معرفت اخلاقی، چاپ دوم، ۱۳۹۳.
۱۱. حسینی بهارانچی، سید محمد، رساله حقوق امام سجاد (ع)، اصفهان: مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه، ۱۳۹۹ ه.ش
۱۲. دهخدا، علی اکبر، لغت نامه دهخدا، تهران: دانشگاه، ۱۳۷۷ ه.ش
۱۳. راغب اصفهانی، حسین بن محمد، المفردات فی غریب القرآن، دمشق: دارالقلم، ۱۴۰۱ ه.ق
۱۴. رئیسی وانانی، حسین، نظریه استفاده و رضامندی در رسانه، قم: معرفت، ۱۳۹۴
۱۵. رضایی کهخازاله، سمیه، نقش صداقت در تحکیم روابط اجتماعی، قم: نشر هاجر، ۱۳۹۶ ه.ش

۱۶. سبحانی، جعفر، آموزه های اسلامی در قرآن، قم: موسسه امام صادق (ع)، ۱۳۸۶ ه. ش
۱۷. سجستانی، سلیمان، سنن ابی داود، بیروت: دارالفکر، ۱۴۲۰ ق
۱۸. شریف رضی، محمد، نهج البلاغه، ترجمه و شرح: محمد دشتی، قم: انتشارات مؤسسه دارالحديث، چاپ دوم، ۱۳۸۵.
۱۹. طباطبایی، سید محمدحسین، تفسیر المیزان، ترجمه موسوی همدانی، قم: دفتر نشر اسلامی، ۱۳۷۴ ه. ش
۲۰. طبرسی، علی بن حسن، مشکاه الانوار فی غرر الاخبار، قم: موسسه فرهنگی دارالحديث، ۱۳۷۶ ه. ش
۲۱. فغانی، محمدتقی، سبک زندگی رضوی (ازدواج و خانواده)، مشهد: بنیاد فرهنگی-هنری امام رضا (ع)، ۱۳۹۴ ه. ش
۲۲. فیض کاشانی، ملا محسن، المحجۃ البیضاء، قم: مؤسسه النشر الإسلامی، چاپ دوم، ۱۴۱۶ ق.
۲۳. کلینی، محمد بن یعقوب، الکافی، تهران: دارالکتب الإسلامیه، چاپ چهارم، ۱۴۰۷ ق.
۲۴. گلشنی، علیرضا، نقش رسانه در توسعه سیاسی و اجتماعی، تهران: پژوهش های سیاسی جهان اسلام، چاپ اول، ۱۳۹۱ ه. ش
۲۵. مصباح یزدی، محمدتقی، اخلاق در قرآن (جلد دوم)، قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی، چاپ اول، ۱۳۸۰.
۲۶. مطهری، مرتضی، تعلیم و تربیت در اسلام، تهران: صدرا، چاپ یازدهم، ۱۳۸۴.
۲۷. _____، جامعه و تاریخ، تهران: دانشگاه تهران، ۱۳۸۱ ه. ش
۲۸. _____، مجموعه آثار، ج ۲۴: تعلیم و تربیت در اسلام، تهران: صدرا، چاپ پنجم، ۱۳۸۶.
۲۹. ناطقی، محمدتقی، پایه های روابط اجتماعی از دیدگاه اسلام، قم: نسیم انتظار، چاپ سوم، ۱۳۸۴ ه. ش
۳۰. وجدانی، فاطمه؛ محصص، مرضیه، "مبانی اعتماد اجتماعی در متون دینی"، فصلنامه علمی نظریه های اجتماعی متفکران مسلمان، شماره ۱، ۱۳۹۸ ه. ش